Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

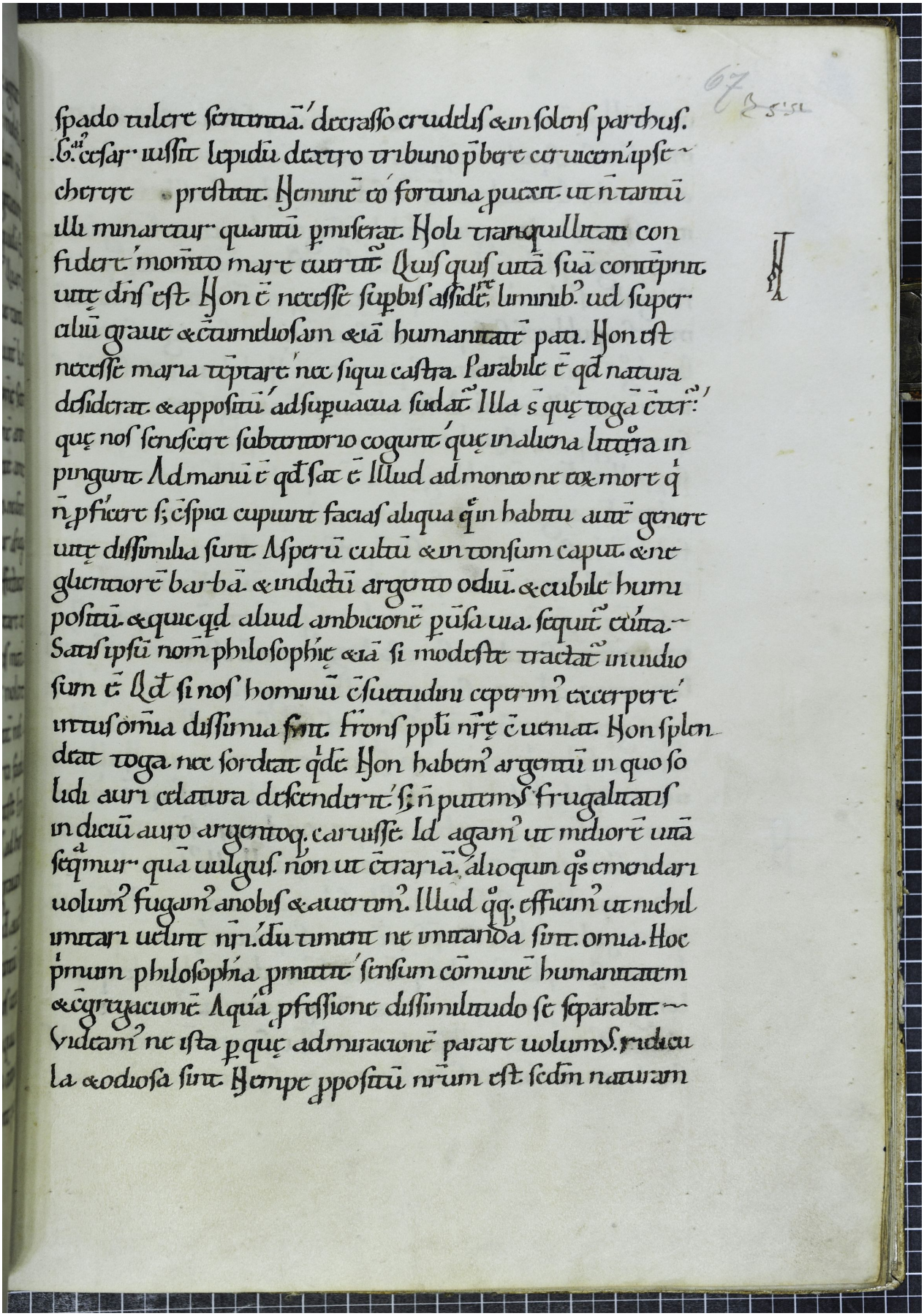

spado tulerit sententiam. decrasso crudelis & in solens parthus.
Cai cesar iussit lepidum dextro tribuno plebis caruicem ipse
cherere prestitit. Hominem eo fortuna pueri ut non tantum
illi miraretur quantum miserat. Hoc tranquillitatem con
fidere. momento mare turbat. Quis quis uitam suam contempnit
uitae dis est. Non est necesse superbis assidere luminibus. ued super
alium graue & tumultuosam & iam humanitatem pati. Non est
necesse maria tentare. nec siqui castra. Parabile est quod natura
desiderat & appositum. adsuperuacua sudat. Illa si quae toga cuiusque
quae nos senescere subtorio coquunt. quae in aliena lutura in
pingunt. Admanum est quod sat est. Illud admoneo ne te morte q
non pficere si espia cupiunt facias aliqua quin habitu autem genere
uitae dissimilia sunt. Asperum cultum & in tonsum caput. & ne
glutiatore barbam. & inductum argento odium. & cubile humi
positum. & quicquid aliud ambitionem pusillanimitas sequitur cuiusque
Satis ipsum nomen philosophiae etiam si modeste tractatur in uidio
sum est. Quod si nos hominum consuetudinem cepterimus excerpere
intrus omnia dissimilia sint. Frons populi nostri euitiat. Non splen
deat toga nec sordeat quidem. Non habemus argentum in quo so
lidum auri celatura descenderit. si non putamus frugalitatis
indicium auro argentoque caruisse. Id agamus ut meliorem uitam
sequamur quam uulgus. non ut contrariam. alioquin qs emendari
uolumus fugamus a nobis & auertimus. Illud qq. efficimus ut nichil
imitari uelint nri. dum timent ne imitanda sint. omnia. Hoc
primum philosophia primum sensum communem humanitatem
& congregationem. A qua professione dissimilitudo se separabit.
Videtur ne ista pquae admirationem parare uolumus. ridicu
la & odiosa sint. Hempe propositum nrum est secum naturam